

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

31. NEDELJA MED LETOM - 1. november 2020

VSI SVETI - dan spomina na mrtve - državni praznik

Ob 8.00: + Andrej Pogačnik

Ob 10.00: + Jožefa Jager, po namenu Lojzeta Okorna z družino

Ob 14.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 2. 11. 2020

Spomin vseh vernih rajnih

Ob 8.00: po namenu sv. očeta

Ob 10.00: + Alojzija Fortuna, ob rojstnem dnevu

Ob 18.30: za duše v vicah

Torek: 3. 11. 2020

Viktorin Ptujski, škof, mučenec

Ob 18.30: + Marija Okorn-Adamčeva, po namenu družine Jarc iz Orel

Sreda: 4. 11. 2020

Karel (Drago) Boromejski, škof

Ob 7.00: v zahvalo in za Božje varstvo

Četrtek: 5. 11. 2020

Zaharija in Elizabeta, starši Janeza Krstnika

Ob 18.30: + Andrej Zrnc, 7. dan pogreba

Petek: 6. 11. 2020

Lenart, opat - prvi petek

Ob 18.30: + Ana Miklič, po namenu družine Zver

Sobota: 7. 11. 2020

Engelbert, škof - prva sobota

Ob 18.30: + Rudi Istenič, obletna

32. NEDELJA MED LETOM - ZAHVALNA NEDELJA - 8. november 2020

Gotfrid (Bogomir), škof

Ob 8.00: + župnik Mirko Žerjav

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

**Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja**

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 1. do 8. novembra 2020

Factum est

je napisano na nagrobniku, prosto bi prevedli: "Tako je" in dodali: Tako ostane. Tukaj počiva ljubljena oseba - mrtva! Umrla je, to je dejstvo. To se ne da omajati, se ne da spremeniti. Toda ali je to vse, kar lahko zdaj rečemo o tem življenju? Bilo je in zdaj ga ni več.

"Factum est" lahko prevedemo z mnogimi različicami, morda tako:

bilo je storjeno, narejeno, zgodilo se je, dokončano je ... Ob tem nam pri grobu ljubljene osebe pride nekaj na misel: Kaj vse se je zgodilo v življenju te osebe, kaj vse je bilo po njej narejeno, kaj vse je storila in koliko dobrega prinesla na svet.

V latinskem prevodu Sv. Pisma se "*factum est*" večkrat pojavi. Izberimo dva markantna mesta. V Lukovem evangeliju se to pravi: "*Tiste dni se je zgodilo, da je izšel ukaz cesarja Avgusta ...*". Tako se začne božična zgodba. Tako delujejo politične odločitve, tako se sprejemajo daljnosežni ukrepi, tako potekajo zgodovinski dogodki - in sredi tega na prvi pogled pomembnega se začne drobceno človeško življenje.

"Et Verbum caro *factum est*", se pravi v Janezovem evangeliju: "*In Beseda je postala meso*". Kakor Jezusova zgodba je tudi zgodba vsakega od nas vključena v vsakokratni zgodovinski čas. Doživimo čase sreče in vrhuncev, pretrpimo padce in raztežaje, in čeprav ti globoko zaznamujejo naše življenje, bo o našem času v zgodovinskih knjigah čisto drugače zabeleženo. Kdo odloča, kaj je pomembno, kaj ostane? Kdo odloča o tem pri ljudeh, ki so bili za nas pomembni in so nam zdaj odvzeti?

Ne, nismo jih mi izbrali in naročili, ampak so nam bili podarjeni in zaupani. In zdaj jih dajemo nazaj, edinemu Gospodu življenja. Zaupamo jih Bogu, Stvarniku, ki ima z njimi še načrte - za večno. In pri tem nismo popolnoma izključeni; že zdaj obstaja trajna povezanost: ljubeče spominjanje, molitev, živo zaupanje, da so varni pri Bogu in da bomo enkrat dokončno z vsemi, ki jih je rešil iz smrti. Življenje gre naprej. "Factum est"!

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnjarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

☛ **Jutri se spominjamo VSEH VERNIH RAJNIH**. Pri maši prosimo zanje Božjega usmiljenja, da bi uživali polnost večnega življenja. Vsak duhovnik sme ta dan darovati tri maše. V naši cerkvi bo prva maša ob 8. uri, druga ob 10. uri in tretja ob 18.30. Po deseti maši bom pri križu na pokopališču opravil molitve za rajne in s tega mesta blagoslovil grobove. *Kakor določajo korona ukrepi.*

☛ **Obiski na prvi petek so dovoljeni**, tako bom dopoldne obiskal naše bolnike.

☛ **Prihodnjo nedeljo** bomo obhajali **ZAHVALNO NEDELJO**. Razmišljali bomo o hvaležnosti in dajali hvalo Bogu, ki vse, kar biva, živi in ohranja, zahvalili se bomo tudi drug drugemu in materi naravi, saj smo v svojem obstoju usodno povezani med seboj. *Šele hvaležnost naredi življenje bogato in odpre oči za spoznanje, da pravzaprav neskončno več prejemo kot dajemo.*

M i l i n S v e t n i k i

Prvega novembra so v središču svetniki. "Vsi svetniki" se imenuje ta praznik v katoliški Cerkvi. Obhaja se že od okoli 1300. leta. Tudi protestanska Cerkev ga pozna. Svetniki torej niso samo katoliška stvar, čeprav v katoliški Cerkvi svetniki igrajo večjo vlogo kot v protestanski.

Pa kdo so svetniki? Spontano bi verjetno kar mnogi rekli: Svetniki, to so posebno pobožni ljudje, ki nikoli niso naredili nič narobe. To je seveda popoln nesmisel, kajti vsi ljudje delajo napake. Tudi ti, ki jih danes označujemo kot svete, so v svojem življenju delali napake. Pa kdo so torej svetniki?

V Novi zavezi, v pismih apostola Pavla, so vsi, ki verujejo v Kristusa, **sveti** - potemtakem smo to tudi mi. To je lepa misel. Svetniki smo, ko verujemo v Kristusa in poskušamo živeti po njegovi volji. Se pravi: ko ljubimo Boga, soljudi, stvarstvo. Ko to poskušamo - z vsemi napakami. Kajti svetniki niso brez napak. Svetniki smo, tudi če nam ne bodo postavili nobenega kipa. Mesta bi bila še zmeraj prosta.

Junaki vsakdana - svetniki vsakdana

V času korona-pandemije je njihovo delo vsem na jeziku. Zavzemanje "junakov vsakdana": zdravstvenih delavcev v bolnišnicah in domovih starostnikov, vzgojiteljev in učiteljev,

duhovnikov, državnih voditeljev, prodajalcev, voznikov avtobusov, vlakov, tovarnjakov, ... To so "svetniki vsakdana". Oči imajo odprte, poslušajo, skrbijo, ... da lahko navkljub koroni naprej živimo, še vedno **dobro**.

Je lahko kdaj pre-pozno?

Reklo, da je "pet pred dvanajsto", je vsesplošno znano. Mišljeno je, da je zdaj skrajni čas, da se še nekaj opravi, uredi, reši, preden bo prepozno. Saj bi lahko bilo tudi "pet pred dvanajsto", prepozno. Ali je lahko tudi pri Bogu kdaj pre-pozno?

V Matejevem evangeliju (25,1-13) najdemo priliko o petih nespametnih in petih preudarnih devicah, ki daje enoumen odgovor: Da, pri Bogu je lahko prepozno. Ko Ženin (podoba za Boga) prihaja na svatbo (podoba za večno življenje), so nespametne device šle nakupovat olje (podoba za vero). Ko so pozneje prišle do banketne dvorane, jih niso spustili noter, bile so prepozne.

Grenka prilika; tako grenka, da jo je na primer grški avtor Nikos Kazantzakes v svojem romanu "Zadnja skušnjava" predelal: *Pripoved prekine na mestu, kjer nespametne device stojijo pred zaprtimi vrati: "Kaj bi storil, če bi bil ti ženin, Natanael?", vpraša Jezus gostitelja. "Odprl bi ...", reče tiho. "Pravilno, Natanael", reče Jezus veselo in razširi svoje roke, kot da bi ga blagoslovil. "V tej uri si z živim telesom vstopil v raj."*

Kljub temu prilika seveda ostaja, kakor jo je povedal Jezus. Morda je lahko kdaj prepozno, vendarle smemo verjeti, da je pri Bogu za vsako osebo dovolj časa, da se obrne, da se vrne k Njemu, da veruje. Tudi za tiste, ki si iz kakršnega koli razloga še vzamejo čas.

Bog nikogar ne pusti samega

V času korona-pandemije obstaja žal tudi to: osamljeno trpljenje, umiranje, žalovanje - ni vedno tukaj roke, ki tolaži; ne ušesa, ki poslušajo; ne ust, ki izgovarjajo pogum.

Prisiljeni smo držati razdaljo - tudi od trpljenja in umiranja. In nekateri se morda prestrašeni sprašujejo: Zakaj Bog to dopušča? Ali je tudi nas pustil same?

Lahko smo prepričani, da ne. Ne vemo, zakaj se mora vse to dogajati, toda zaupamo, da je Bog oko, uho in usta in nikogar ne pusti samega - ne v trpljenju in čisto gotovo ne v umiranju.

Upam si žalovati. Ne sramujem se solz.

Znamenje ljubezni so.

Upam si žalovati, kajti vsaka izjokana solza olajša žalovanje.

Upam si žalovati in tudi sočustvovati, kajti to pomeni: ljubiti.